

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/300/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208522
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615208522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding a. s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923130, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej Ľ. Y., W.. XX. X. XXXX, bytom N. Q., T. XXX/X, o zaplatenie 407,88 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 238,40 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 238,40 eura od 14. 11. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 4,03 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 15,43 eura, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 10. 2015, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 407,88 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 14. 11. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 19. 8. 2010 zmluvu o pôžičke č. 7078051, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 1458 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 36 mesačných splátkach po 40,50 eura. Doposiaľ zaplatila 1126,50 eura. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 25. 10. 2012 ju vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariaďoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 3. 3. 2016, č. k. 10C/300/2015-19, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 11. 3. 2016, zveseným z úradnej tabule súdu dňa 29. 3. 2016, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7078051, podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky, všeobecných obchodných podmienok, predžalobnej upomienky, vrátane poštovej doručenký a prehľadu splátok a úhrad, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, uzatvorili dňa 19. 8. 2010 zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7078051, v ktorej si dojednali poskytnutie pôžičky vo výške 1000 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 29,83 % ročne, v 36 mesačných splátkach vo výške 40,50 eura, s termínom konečnej splatnosti úveru 8/2013. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 29,83 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 47,39 %. Žalovaná uhradila žalobcovi spolu 1126,50 eura, z toho po splatnosti úveru dňa 14. 11. 2012 40,50 eura, 27. 11. 2014 50 eur, 31. 12. 2014 50 eur, 30. 4. 2015 20 eur, 30. 6. 2015 20 eur. Dňa 25. 10. 2012 vyzval žalobca žalovanú na úhradu všetkých splátok úveru, spolu vo výške 518,65 eura, v lehote do 3 dní od doručenia upomienky. Výzva sa vrátila žalobcovi nedoručená, neprevzatá v úložnej dobe. Zásielka bola uložená na pošte dňa 30. 10. 2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2012, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny

predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch , keď je to obvyklé.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver v celkovej výške 1000 eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v splátkach, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Keďže žalovaná si svoje povinnosti zo zmluvy o úvere neplnila riadne a včas, žalobca vyhlásil dňa 25. 10. 2012 splatnosť celého úveru a vyzval žalovanú na jeho úhradu do 3 dní od doručenia upomienky. Nakoľko výzva, doručovaná žalovanej, sa vrátila žalobcovi neprevzatá v úložnej lehote, pričom sa jednalo o úkon hmotného práva, v zmysle ustanovenia § 45 Občianskeho zákonníka sa považuje za doručenie dňom, kedy sa dostala do sféry dispozície žalovanej, t. j. 30. 10. 2012 a k splatnosti úveru potom došlo uplynutím 3 dní, t. j. 2. 11. 2012. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 238,40 eura. Žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi spolu 1364,90 eura, predstavujúcich súčet splátok splatných od 20. 9. 2010 do 20. 10. 2012 (do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), t. j. 26 splátok po 40,50 eura, čo činí 1053 eura a zosplatennej istiny zo splátok úveru splatných pôvodne od 20. 11. 2012 do 20. 8. 2013, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, vo výške 311,90 eura (keďže výška úroku predstavovala 29,83 % ročne, zo splátky vo výške 40,50 eura pripadalo na úrok 9,31 eura a na istinu 31,19 eura). Keďže žalovaná zaplatila žalobcovi spolu 1126,50 eura, vznikla jej povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi celkovou výškou záväzku a uhradenou sumou, čo činí 238,40 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol. Pokiaľ z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že dlžná suma pozostáva aj zo zmluvnej pokuty vo výške 74,06 eura a manipulačných poplatkov vo výške 20,16 eura, súd platné dojednanie zmluvnej pokuty, ani poplatkov preukázané nemal. Zmluvná pokuta, ako prostriedok na zabezpečenie splnenia záväzku, musí byť dojednaná písomne, a to pod sankciou neplatnosti. Žalobca nepreukázal, že zmluvná pokuta, uplatňovaná v žalobe, bola dojednaná písomne. Jej výška bola uvedená len v úverových zmluvných podmienkach, ktoré nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, preto je uvedené dojednanie neplatné. Navyše, dojednanie zmluvnej pokuty v úverových zmluvných podmienkach je aj v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré postihuje spotrebiteľa sankciou, ktorá je pre neho nevýhodná, bolo zahrnuté len vo všeobecných obchodných podmienkach, spísaných drobným písmom, kde uvedená sankcia môže pozornosť spotrebiteľa uniknúť. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby dodávateľ vo všeobecných obchodných podmienkach formuloval dojednania, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, ktorým nepochybne ustanovenie o zmluvnej pokute je. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo medzi žalovanou a žalobcom platne dojednané. Súd nemal preukázané ani platné dojednanie manipulačných poplatkov, keďže neboli individuálne dojednané v zmluve. Veriteľovi neprislúcha právo na zaplatenie poplatkov, ktoré neboli individuálne dojednané v zmluve.

Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho finančného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške 8,75 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úroku z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, a to z dlžnej sumy istiny, od 14. 11. 2012, keďže dňom 3. 11. 2012 sa žalovaná dostala so zaplatením svojho dlhu do omeškania, do zaplatenia. V zostávajúcej uplatnených úrokov z omeškania, súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 238,40 eura, čo percentuálne činí 58,4 %, jeho neúspech 169,48 eura, čo percentuálne činí 41,6 % a pomer úspechu a neúspechu potom predstavoval 16,8 % (58,4 % - 41,6 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 16,8 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 24 eur, čo činí 4,03 eura a 16,8 % z celkovej uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov t. j. zo sumy 91,82 eura, čo činí 15,43 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky) po 29,88 eura, režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 76,54 eura, čo činí 15,31 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.